

Dosarul nr. 2ra-2448/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) N. Pasecinic
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, S. Gîrbu, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oriol Valeriu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oriol Nina împotriva
lui Oriol Valeriu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului
Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori,
împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Oriol Valeriu și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2017 a
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 16 ianuarie 2017 Oriol Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Oriol Valeriu, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului
Buiucani, municipiul Chișinău cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

În motivarea acțiunii, Oriol Nina a menționat că la 05 mai 2001 a încheiat
căsătoria cu Oriol Valeriu.

Din căsătorie s-au născut 2 copii -XXXXX.

Reclamanta a relevat că viața în comun cu pârâtul este imposibilă, iar ultimul
este plecat la muncă peste hotarele țării.

De asemenea, reclamanta a specificat că are loc permanent de trai cu viză de
reședință în municipiul Chișinău, str. N. Costin 65/2 ap. 107, iar suma de 1500 de lei
este una rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a unui
copil.

Reclamanta Oriol Nina a solicitat desfacerea căsătoriei cu Oriol Valeriu,
înregistrată la Primăria Pohrebeni, raionul Orhei la data de 05 mai 2001, determinarea
domiciliului copiilor minori XXXXX, cu mama Oriol Nina, încasarea de la Oriol

Valeriu a pensiei pentru întreținerea copiilor minori XXXXX, în sumă fixă, în mărime de câte 1500 lei pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului.

De asemenea, reclamanta Oriol Nina a solicitat încasarea de la Oriol Valeriu a sumei de 140 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 18 mai 2017 Oriol Nina a depus cerere de modificare a cerințelor, prin care a refuzat la capătul de cerere privind determinarea domiciliului copiilor minori (f.d. 40).

Prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Oriol Nina.

S-a desfăcut căsătoria între Oriol Nina și Oriol Valeriu, înregistrată la 08 mai 2001 la Primăria Pohrebeni, raionul Orhei, sub numărul de înregistrare - 8.

S-a încasat de la Oriol Valeriu în beneficiul Ninei Oriol pensia alimentară într-o sumă bănească fixă, pentru întreținerea XXXXX în sumă de 965 de lei lunar și a XXXXX în sumă de 965 de lei lunar, începând cu data de 16 ianuarie 2017 și până la majoratul acestora.

S-a încasat de la Oriol Valeriu în Beneficiul Ninei Oriol suma de 140 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de Oriol Nina s-a respins.

S-a încasat de la Oriol Valeriu în beneficiul statului suma de 772 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că potrivit informației de pe site-ul Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență, calculat în conformitate cu Ghidul metodologic cu privire la modul de calculare a acestuia, constituie în anul 2016 pentru un copil în vârstă de 7-17 ani suma de 1 930 de lei.

Astfel, prima instanță a considerat exagerată suma pensiei de întreținere solicitată de reclamantă, or obligația de întreținere a copiilor revine ambilor părinți.

Prin decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Oriol Valeriu și s-a menținut hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 11 octombrie 2018 Oriol Valeriu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea ce ține de încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Oriol Valeriu, în motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei, instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

De asemenea, recurentul a relatat că pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Oriol Nina a renunțat la capătul de cerere privind determinarea domiciliului copiilor minori.

La fel, a invocat că XXXXX, locuiește cu tatăl, Oriol Valeriu, iar XXXXX, locuiește cu mama, Oriol Nina, circumstanțe care au fost lăsate fără apreciere de către instanța de apel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 14 iunie

2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 octombrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Oriol Valeriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Oriol Valeriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari